

Krąg stron biorących udział w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji nie zawsze pokrywa się z kręgiem podmiotów biorących udział w postępowaniu zwykłym i może okazać się szerszy. Podkreślić przy tym trzeba, iż interes prawny nie jest kategorią abstrakcyjną i nie można wypowiadać się o jego istnieniu bądź nieistnieniu w konkretnej sprawie, bez wszechstronnego zbadania prawdopodobnego wpływu decyzji na sferę praw strony skarżącej - wnioskodawcy. Interes prawny w żądaniu stwierdzenia nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę może wynikać przykładowo z przepisów prawa cywilnego.

W rozpoznawanej sprawie, jak ustalono obywatel A nie jest żadnym z podmiotów określonych w art. 28 ust. 2 Prawa budowlanego. Nie oznacza to jednakże, że nie może skutecznie żądać wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę.

Sporna inwestycja została zaprojektowana w odległości 5,5 m od osi napowietrznej linii wysokiego napięcia 220 kV K. Zbliżenie tej linii i zrealizowanej inwestycji, może wprowadzić wzajemne ograniczenia, choćby wynikające z przepisów techniczno-budowlanych, obowiązków zapewnienia bezpiecznego użytkowania obu tych obiektów, obowiązku bezawaryjnego i ciągłego dostarczania energii elektrycznej do swoich odbiorców przez gestora sieci. Ostatni wymieniony obowiązek wynika z przepisów ustawy Prawo energetyczne, zwłaszcza z jej art. 4 ust. 1, który nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne, w tym zajmujące się dystrybucją energii obowiązek utrzymywania zdolności urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w tę energię w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązków wymagających jakościowych.

Obowiązek wynikający z tego przepisu ma charakter publicznoprawny w tym znaczeniu, że zostaje nałożony w interesie publicznym. Ponadto, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemu przesyłowego, jest odpowiedzialny za szereg obowiązków określonych przepisami art. 9c ust. 2 i 3 Prawa energetycznego.

Powyższe wskazanie na ustawowe obowiązki przedsiębiorcy energetycznego jest o tyle istotne, że w świetle art. 28 k.p.a. stronami postępowania są również podmioty, których "obowiązek" dotyczy postępowanie, albo które żądają czynności organu ze względu na swój "obowiązek". Dodatkowo podkreślić należy, że w orzecznictwie tutejszego Sądu, trafnie zwraca się uwagę na zasadność zaliczenia przedsiębiorstw energetycznych do kręgu podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, które to podmioty należy z kolei postrzegać jako szczególną kategorię podmiotów wykonujących swoje zadania ustawowe niezależnie od prawa do nieruchomości, przez które przebiegają ich urządzenia przesyłowe i których interes prawny lub obowiązek wynika wprost z przepisów.

Słusznie także wskazał organ odwoławczy w swojej decyzji, że w orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że powierzchnia nieruchomości, w jakiej przedsiębiorca przesyłowy może poruszać się w związku z wykonywaniem przysługujących mu praw związanych z posadowieniem urządzeń przesyłowych oznacza nie tylko przestrzeń zajęta przez przewody przesyłowe, ale także pasy gruntu rozpościerające się wzdłuż linii napowietrznych czy też wokół słupów przesyłowych. Wykonywanie tych praw obejmuje przecież możliwość dokonywania okresowych konserwacji linii, jej ewentualnych modernizacji oraz dokonywania napraw w przypadku awarii. We wszystkich tych przypadkach technicy i inżynierowie zakładu energetycznego muszą mieć swobodny dostęp do urządzeń elektroenergetycznych - kabli, słupów, transformatorów i innych jej elementów.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2021 r., sygn. II OSK 2436/21

Z wokandy. Nieważność decyzji o pozwoleniu na budowę a status strony

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 07, styczeń 2022 15:59

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 458

Źródło: [CBOSA](#)